

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, de avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Ludmila, de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuș Petru și de inculpatul Balmuș Petru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Balmuș Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat XXXXX;

Cuptor Ludmila XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 28.05.2014 – 24.03.2017;*
2. *Instanța de apel: 10.05.2017 – 12.09.2018;*
3. *Instanța de recurs: 15.11.2018 – 26.02.2019.*

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Balmuș Petru în baza art. 220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, în redacția de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani; în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, în redacția de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul

parțial al pedepselor aplicate, lui Balmuș Petru i s-a aplicat pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani și 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului executării pedepsei din data reținerii.

S-a aplicat lui Balmuș Petru măsura preventivă arest preventiv, cu menținerea până la devenirea definitivă a sentinței, cu anunțarea acestuia în căutare.

Cuptor Ludmila în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, de până la operarea modificărilor prin Legea nr. 270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui Cuptor Ludmila, stabilindu-i un termen de probă de 2 (doi) ani, obligând-o ca în termenul stabilit, să nu săvârșească alte infracțiuni și să nu-și schimbe domiciliul fără învoirea organului competent care exercită controlul asupra comportamentului condamnatului.

În baza art. 220 alin.(1) Cod penal, a fost liberată Cuptor Ludmila de la răspundere penală pentru infracțiunea comisă din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost dispusă încetarea cauzei penale de învinuire a lui Cuptor Ludmila învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) Cod penal.

S-a aplicat lui Cuptor Ludmila măsura preventivă - interdicția de a părăsi țara, ce urmează a fi menținută până când sentința va deveni definitivă.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Balmuș Petru și Cuptor Ludmila, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în perioada lunii octombrie 2010, aflând-se în or. Anenii Noi, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, a comis acțiuni intenționate în vederea înlesnirii practicării prostituției de către XXXXX.

Totodată, Balmuș Petru acționând întru atingerea scopului său infracțional, trezindu-i XXXXX interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri că va fi bine plătită a îndemnat-o să se deplaseze în Emiratele Arabe Unite, pentru practicarea prostituției. Balmuș Petru i-a comunicat XXXXX că va suporta toate cheltuielile legate de transportarea ei în țara de destinație. Iar ulterior, XXXXX va returna banii (3 000 dolari SUA).

Astfel, Balmuș Petru și Cuptor Ludmila, acționând împreună și de comun acord, precum și cu alte persoane nestabilite întru realizarea intenției infracționale comune de asigurare a transportului XXXXX în țara de destinație, în scopul perfectării vizei de intrare și ședere pe teritoriul Emiratelor Arabe Unite, i-a solicitat acesteia să-i transmită copia pașaportului ei național. Ulterior, Balmuș Petru acționând împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila, i-a solicitat acesteia să-și perfecțeze încă un pașaport. Totodată Balmuș Petru, fiind informat de către XXXXX că nu are posibilitate financiară pentru perfectarea actelor, a organizat perfectarea pașaportului seria XXXXX pe numele ultimei, prin transportarea acesteia la Biroul primire și eliberare a documentelor urgente (BPEDU) nr. 2 al Direcției documentare a populației, situată în mun. Chișinău și suportarea cheltuielilor necesare pentru

perfectarea în regim de urgență a pașaportului menționat.

În continuare, Balmuș Petru întru realizarea intenției sale infracționale, i-a comunicat victimei XXXXX, că despre detaliile organizării transportării sale în țara de destinație va fi informată suplimentar.

2.1. Tot în perioada lunii octombrie 2010, Balmuș Petru, aflându-se în or. Anenii Noi, acționând împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au convenit prin îndemnare și înlesnire cu XXXXX, plecarea ultimei în or. Dubai Emiratele Arabe Unite, în vederea practicării prostituției.

În continuare, Balmuș Petru, acționând întru realizarea intenției infracționale comune de transportare a XXXXX și XXXXX în țara de destinație pentru practicarea prostituției cunoscând că ultimele nu dețin viză care le-ar permite intrarea și șederea pe teritoriul Emiratelor Arabe Unite, acționând în continuare împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila a organizat perfectarea vizelor necesare pe numele victimelor pentru intrarea și șederea pe teritoriul țării de destinație.

La 07 octombrie 2010, Balmuș Petru și Cuptor Ludmila acționând împreună și de comun acord, în vederea transportării XXXXX și XXXXX în țara de destinație au organizat transportarea ultimelor din mun. Chișinău până la Aeroportul Borispol din or. Kiev, Ucraina, suportând în acest toate cheltuielile.

În continuare, Cuptor Ludmila preluând de la Balmuș Petru acțiunile infracționale în vederea realizării ajungerii la destinație XXXXX și XXXXX, le-a însoțit pe ultimele la ruta aeriană 294 Kiev-Shardja, Emiratele Arabe Unite.

Ajungând în or. Dubai Emiratele Arabe Unite Cuptor Ludmila, care acționa de comun acord cu Balmuș Petru, continuând realizarea intenției infracționale comune le-a cazat pe XXXXX și XXXXX într-un apartament nestabilit din același oraș, înlesnind practicarea prostituției de către ultimele în acest oraș, XXXXX și XXXXX au acordat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, transmitând o parte din banii obținuți din această activitate ilegală Ludmillei Cuptor. În continuare i-a fost înlesnită practicarea prostituției, prin darea de sfaturi de unde să găsească persoane cărora să le acorde servicii sexuale, obținând din această activitate beneficii materiale, pe care le-a împărțit cu Balmuș Petru.

2.2. Tot Balmuș Petru, în perioada lunii octombrie 2010, aflându-se în or. Aneni Noi, acționând împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila care la acel moment se afla în Emiratele Arabe Unite și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției, în cadrul unei convorbiri pe care a avut-o cu XXXXX, trezindu-i acesteia interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri că va fi bine plătită a îndemnat-o să se deplaseze în Emiratele Arabe Unite, pentru practicarea prostituției. Totodată, precizând că va suporta cheltuielile legate de transportare, iar ulterior îi va restitui banii (3000 de dolari SUA).

Ulterior, Balmuș Petru, acționând împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila în vederea transportării victimei XXXXX în țara de destinație în scop de practicare a prostituției, i-a solicitat acesteia să-și perfecteze încă un pașaport. Totodată, Balmuș Petru, fiind informat de către XXXXX că nu are posibilitate

financiară pentru perfectarea actelor a organizat perfectarea pașaportului seria B XXXXX, pe numele ultimei prin transportarea acesteia la Biroul primire și eliberare a documentelor urgente (BPEDU) NR.2 al Direcției documentare a populației, situată în mun. Chișinău și suportarea cheltuielilor necesare pentru perfectarea în regim de urgență a pașaportului menționat.

În continuare, Balmuș Petru, continuând realizarea intenției sale infracționale, i-a comunicat XXXXX, că despre detaliile organizării transportării sale în țara de destinație va fi informată suplimentar.

Tot în aceeași perioadă, în timp. Cuptor Ludmila, care la acel moment se afla în Emiratele Arabe Unite, fiind informată de către Balmuș Petru că a îndemnat-o pe XXXXX la practicarea prostituției, acționând împreună și de comun acord cu ultimul întru realizarea intenției infracționale comune de deplasare a victimei în țara de destinație. În scopul perfectării vizei de intrare și ședere a victimei pe teritoriul Emiratelor Arabe Unite, i-a solicitat XXXXX să-i expedieze copia pașaportului ei național în Emiratele Arabe Unite, prin intermediul poștei electronice.

În continuare Cuptor Ludmila, care acționa împreună și de comun acord cu Balmuș Petru, continuând realizarea intenției infracționale de transportare a victimei XXXXX în țara de destinație i-a expediat prin intermediul poștei electronice copia vizei de intrare și ședere pe teritoriul Emiratelor Arabe Unite și a informat-o pe că pe numele i-a fost rezervat bilet avia la ruta Kiev-Sharjah, Emiratele Arabe Unite.

Ulterior, Balmuș Petru acționând împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila în vederea transportării XXXXX în țara de destinație, cunoscând că ultima nu deține mijloace financiare a organizat transportarea ultimei la Gara de Nord din mun. Chișinău și i-a dat instrucțiuni să-și procure bilet la ruta auto Chișinău-Kiev din aceeași zi, suportând în acest cheltuielile necesare. Totodată, Balmuș Petru i-a solicitat XXXXX să se deplaseze în or. Kiev, Ucraina, iar în continuare în or. Sharjah Emiratele Arabe Unite și i-a transmis suma de 80 dolari SUA pentru cheltuieli de deplasare în țara de destinație.

În continuare, XXXXX, acționând conform indicațiilor primite de la Balmuș Petru și Cuptor Ludmila s-a deplasat în or. Sharjah. Emiratele Arabe Unite, unde a fost întâlnită de către ultima și o persoană nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Muhamed”, care acționând împreună și de comun acord cu aceasta întru realizarea scopului infracțional au transportat-o pe XXXXX într-un apartament din or. Dubai.

Ajunghând în or. Dubai Emiratele Arabe Unite, Cuptor Ludmila, care acționa de comun acord cu Balmuș Petru, continuând realizarea intenției infracționale comune a cazat-o pe XXXXX într-un apartament nestabil din același oraș, înlesnind practicarea prostituției de către ultimele. În acest oraș, XXXXX a acordat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, transmitând o parte din banii obținuți din această activitate ilegală Liudmillei Cuptor, în continuare i-a fost înlesnită practicarea prostituției, prin darea de sfaturi de unde să găsească persoane cărora să le acorde servicii sexuale, obținând din a ceastă activitate beneficii materiale, pe care le-a împărțit cu Balmuș Petru.

2.3. Tot Balmuș Petru, în perioada lunii noiembrie 2010, aflându-se în

or. Dubai, Emiratele Arabe Unite, acționând cu aceeași intenție infracțională împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila și cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad” care la acel moment se afla în mun. Chișinău, fiind informat de către ultimul că a convenit cu XXXXX să-i organizeze transportarea ultimei în or. Dubai. Emiratele Arabe Unite, pentru practicarea prostituției.

Ulterior, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad”, acționând împreună și de comun acord cu Balmuș Petru și Cuptor Ludmila, care la acel moment se aflau în or. Dubai Emiratele Arabe Unite, întru realizarea intenției infracționale comune de transportare a Tatianeii Jalba în țara de destinație i-a acordat acesteia ajutorul necesar pentru perfectarea pașaportului seria B XXXXX, suportând în acest sens toate cheltuielile.

Tot în aceeași perioadă de timp. Balmuș Petru, acționând împreună și de comun acord cu Cuptor Ludmila și persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad” întru realizarea intenției infracționale comune de transportare a victimei în țara de destinație a organizat perfectarea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Emiratelor Arabe Unite pe numele victimei XXXXX.

În continuare, Balmuș Petru, continuând realizarea intenției infracționale de transportare a victimei XXXXX în țara de destinație, prin intermediul persoanei nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Vlad” i-a transmis ultimei copia vizei de intrare și ședere pe teritoriul Emiratelor Arabe Unite și biletul auto la ruta Chișinău-Kiev. Totodată persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad” a informat-o pe XXXXX că urmează să se deplaseze până la Aeroportul Borispol din or. Kiev, Ucraina, unde i-a fost rezervat bilet avia la ruta Kiev-Shharjah, Emiratele Arabe Unite.

La 25 noiembrie 2010, XXXXX, acționând conform indicațiilor primite de la persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad” s-a deplasat în or. Dubai. Emiratele Arabe Unite unde a fost întâlnită de către Balmuș Petru și Cuptor Ludmila care preluând acțiunile infracționale inițiate de către persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad” cu care acționau de comun acord au transportat-o pe victima XXXXX într-un apartament nestabil din același oraș.

Ajungând în or. Dubai Emiratele Arabe Unite, Cuptor Ludmila, acționând împreună și de comun acord cu Balmuș Petru continuând acțiunile infracționale inițiate de către persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vlad”. continuând realizarea intenției infracționale comune, le-a cazat pe XXXXX într-un apartament nestabil din același oraș. înlesnind practicarea prostituției de către ultima. În acest oraș, XXXXX a acordat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, transmitând o parte din banii obținuți din această activitate ilegală Liudmillei Cuptor. În continuare i-a fost înlesnită practicarea prostituției, prin darea de sfaturi de unde să găsească persoane cărora să le acorde servicii sexuale, obținând din această activitate beneficii materiale, pe care le-a împărțit cu Balmuș Petru.

Astfel, acțiunile inculpaților Balmuș Petru și Cuptor Liudmila au fost reîncadrate de instanța de judecată din art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal cu indicii calificativi: *recrutarea și transportarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în*

scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două și mai multe persoane și de către două sau mai multe persoane în art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal în redacția din 2010- 2011 (de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016)cu indicii calificativi: îndemnul, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, de două persoane, săvârșite față de mai multe persoane.

Episodul II

Tot Balmuș Petru, în luna ianuarie 2011, aflându-se în or. Anenii Noi, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cuptor Ludmila care la acel moment se afla în or. Dubai Emiratele Arabe Unite și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane în cadrul unei convorbiri pe care a avut-o cu XXXXX, trezindu-i acesteia interesul pentru practicarea prostituției prin convingeri ca vă ti bine plătită, a îndemnat-o să se deplaseze în Emiratele Arabe Unite, pentru practicarea prostituției.

Ulterior, Balmuș Petru și Cuptor Ludmila acționând întru realizarea intenției infracționale comune obținând consimțământul XXXXX de a practica prostituția în Emiratele Arabe Unite, a înlesnit practicarea de către ultima a acestei activități, suportând cheltuielile pentru perfectarea pașaportului național pe numele acesteia, deschidea vize de intrare și ședere în Emiratele Arabe Unite și organizarea transportării ultimei din țara de destinație, în scopul practicării prostituției.

La 03 februarie 2011, XXXXX, ajungând în or. Dubai. Emiratele Arabe Unite a fost întâlnită de către Cuptor Ludmila care a cazat-o într-un apartament nestabil din același oraș unde în continuare i-a fost înlesnită practicarea prostituției, prin darea de sfaturi de unde să găsească persoane cărora să le acorde servicii sexuale, obținând din a ceastă activitate beneficii materiale, pe care le-a împărțit cu Balmuș Petru.

Astfel, acțiunile inculpaților Balmuș Petru și Cuptor Liudmila au fost încadrate în baza art.220 alin.(1) Cod penal în redacția din 2011 (de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016), după următorii indici calificativi: *îndemnul, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, de avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Ludmila și de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuș Petru.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de recalificarea acțiunilor inculpaților Balmuș Petru și Cuptor Ludmila de la art. 165 Cod penal la art. 220 Cod penal, ca fiind ilegală și neîntemeiată, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Balmuș Petru și Cuptor Ludmila să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal și stabilită pedeapsa lui:

Balmuș Petru închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, angajării persoanelor în câmpul muncii peste hotarele țării, precum și alte activități conexe pe un termen de 4 ani;

în baza art. 220 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 277-XVI din 18.12.2008, în vigoare 24.05.2009) a-l condamna la 3 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Balmuș Petru pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, angajării persoanelor în câmpul muncii peste hotarele țării, precum și alte activități conexe pe un termen de 4 ani.

Cuptor Ludmila în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului, angajării persoanelor în câmpul muncii peste hotarele țării, precum și alte activități conexe pe un termen de 4 ani; în baza art. 220 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 277-XVI din 18.12.2008 în vigoare 24.05.2009) să fie recunoscută vinovată cu dispunerea încetării procesului penal în privința acesteia, pe capătul de acuzare privind învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 din. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție. A include în termenul de pedeapsă perioada aflării inculpatei Cuptor Ludmila în stare de arest și arest la domiciliu, de la 12.10.2012 (momentul reținerii inculpatei) până la 12.11.2012.

În motivarea apelului a invocat că, sentința în cauză o consideră ilegală și neîntemeiată din următoarele considerente.

Instanța de judecată neîntemeiat și ilegal a recalificat acțiunile inculpaților Balmuș Petru și Cuptor Ludmila de la art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din considerentul că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal a fost dovedită în volum deplin, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, iar condamnarea inculpaților Balmuș Petru și Cuptor Ludmila în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, pe faptul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către XXXXX, sentința este considerată legală și urmează a fi menținută.

Invocă că, în pofida faptului, că inculpații Balmuș Petru și Cuptor Ludmila n-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, fapta și vinovăția acestora pe deplin se dovedește prin declarațiile părților vătămate și ale martorilor date în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum și alte probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată.

Astfel, analizând în cumul prevederile Hotărârii Plenului CSJ a RM din 22.11.2004, nr.37, modificată prin Hotărârea CSJ nr.9 din 22.12.2008, în raport cu probele prezentate de către partea acuzării se constată, că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că inculpații Cuptor Ludmila și Balmuș Petru, acționând împreună și de comun acord, prin confiscare a documentelor, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, prin abuz

de poziție de vulnerabilitate, cunoscând că XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX, se aflau într-o situație materială dificilă, le-au recrutat prin selecționare, atât personal, cât și prin intermediul altor persoane nestabilite cu care acționau de comun acord și prin înșelăciune (comisă în privința victimelor că XXXXX și XXXXX), precum că vor fi angajate în câmpul muncii în or. Dubai în calitate de menajeră și respectiv dansatoare, au organizat transportarea acestora în EAU, or. Dubai, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite asupra a două și mai multe persoane, de către mai multe persoane.

Reiterează că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că părțile vătămate și martorii prezentați de către partea acuzării nu au avut nici un motiv să dea declarații neveridice în privința inculpaților, deoarece persoanele în cauză nu au avut anterior careva certuri sau conflicte. Totodată, chiar dacă de la momentul comiterii infracțiunii și până la audierea acestora în cadrul cercetării judecătorești a trecut o perioadă îndelungată de timp, părțile vătămate și martorii acuzării au dat declarații asemănătoare după conținut, ceea ce prezumă caracterul veridic al acestora. Mai mult ca atât, partea vătămată și martorii poartă răspundere penală pentru declarații mincinoase, pe când inculpatul nu poartă nici o răspundere pentru declarații false. Din aceste motive, a considerat că la baza hotărârii urmau a fi puse declarațiile părților vătămate și ale martorilor prezentați de către partea acuzării, deoarece acestea coroborează cu celelalte probe anexate la materialele cauzei.

În ceea ce privește versiunea inculpaților precum că nu au nici o tangență la recrutarea și organizarea transportării victimelor în or. Dubai, EAU în scop de exploatare sexuală comercială, aceasta este una declarativă, fără a avea vreun suport probatoriu. Menționând, totodată, că declarațiile inculpatei Cuptor Ludmila date în cadrul cercetării judecătorești și ale învinuitului Balmuş Petru date la etapa urmăririi penale sunt contradictorii între ele, aceștia încercând să plaseze vinovăția unul pe celălalt, or, acestea declarații sunt contradictorii și cu materialele cauzei și cu probele prezentate de către partea acuzării. În asemenea circumstanțe, a considerat că declarațiile inculpaților nu corespund adevărului având doar scopul de apărare și evitarea răspunderii penale pentru fapta comisă, motiv pentru care instanța de apel urmează să le dea o apreciere critică. Mai mult, acestea au fost combătute în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe prezentate de către acuzarea de stat.

Apelantul a menționat că, deși instanța de fond a stabilit în acțiunile inculpaților Balmuş Petru și Cuptor Ludmila existența elementelor infracțiunii de trafic de ființe umane manifestate prin acțiuni de recrutare, transportare, cu consimțământul persoanei, în scop de exploatare sexuală comercială, prin confiscare a documentelor, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate (atât în țara de origine, cât și în țara de destinație), acțiuni comise asupra a două și mai multe persoane, de către două și mai multe persoane, incorect a ajuns la concluzia că în cazul dat acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în baza art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, acestea încadrându-se în elementele infracțiunii de trafic de persoane - art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Or, însăși instanța a invocat în sentință, precum că victimele nu aveau posibilitatea perfectării actelor de identitate și nici nu aveau posibilitatea să suporte celelalte cheltuieli pentru deplasarea în țara de destinație, ceea ce prezumă caracterul stării de vulnerabilitate în care se aflau acestea. La fel, nu a luat în considerație, că victimele XXXXX și XXXXX au fost recrutate prin înșelăciune, fiindu-le promis că vor fi angajate la muncă în calitate de menajeră și respectiv dansatoare.

De asemenea, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că până la plecarea în țara de destinație situația materială în familiile victimelor era grea și anume acesta a fost motivul pentru care au acceptat să plece în or. Dubai. Totodată, inculpații au abuzat de poziția de vulnerabilitate în care se aflau victimele atât până la plecare în țara de destinație, cât și pe teritoriul țării de destinație, acestora fiindu-le luate pașapoartele și neavând careva mijloace bănești, pentru a restitui datoriile în mărime de 3000 dolari SUA, care le-au fost solicitate de către inculpați, pe care nu aveau posibilitatea de a le restitui. Așadar, victimele se aflau pe teritoriul unui stat străin fără acte de identitate, fiind astfel limitate în libera deplasare. Prin urmare, prin acțiunile inculpaților, consimțământul victimelor a fost viciat, acestea neavând posibilitatea să decidă de sine stătător. Dimpotrivă, pașapoartele le-au fost restituite doar după ce au restituit datoriile în mărime de 3000 dolari SUA. De asemenea, instanța nu a luat în considerație că victimelor le erau aplicate diferite amenzi inventate de către inculpata Cuptor Ludmila.

Mai mult, probele prezentate de către acuzarea de stat au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual penale, din care motiv urmează a fi puse la baza deciziei. Astfel, cumulul de probe prezentate în cadrul cercetării judecătorești de către partea acuzării dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate și nu contravin prevederilor art. 93, 94 Cod de procedură penală. Menționând, totodată, că acestea nu au fost contestate în modul prevăzut de lege de către partea apărării la etapele respective ale procesului penal.

3.2. Avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Ludmila a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanța, prin care Cuptor Ludmila să fie achitată de sub învinuirea imputată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, din motivul că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, sentința instanței de fond a fost emisă cu un sir de încălcări ale legii materiale și procesuale, ce a dus la aplicarea greșită a normelor de drept material și procesual de către instanța de fond, care a generat aprecierea greșită a probelor, a faptelor și circumstanțelor cauzei, astfel fiind constatată o neconcordanță a acestora cu starea de fapt constatată de instanță în urma căreia instanța a emis o sentință de condamnare, care o consideră neechitabilă, ilegală și neîntemeiată.

Luând în considerare principiul contradictorialității, acuzatorul de stat urma să prezinte alte probe pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția lui Cuptor Ludmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal,

deoarece probele acumulate de către acuzarea de stat nu demonstrează nici într-un fel comiterea de către Cuptor Ludmila a infracțiunii imputate.

Apelantul a relevat că, instanța de fond, contrar prevederilor art. 6 (3) din CEDO, în partea motivată a sentinței contestate a inclus și declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX, care nu s-au prezentat în instanța de judecată și nu au fost supuse cercetării nemijlocite de către părți în cadrul procesului dat. Astfel, în atare circumstanțe, instanța de fond a apreciat critic declarațiile date de inculpata Cuptor Ludmila, în instanța de judecată în pofida faptului că acestea se confirmă prin declarațiile părților vătămate XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX.

Așadar, concluziile despre vinovăția inculpatei Cuptor Ludmila expuse de instanța de fond sunt întemeiate pe presupuneri, iar în procesul examinării cauzei în fond nu a fost stabilit cu certitudine care este fapta infracțională care a fost comisă de ultima. Totodată organul de urmărire penală contrar prevederilor art.21, 24, 52, 95, 100-101 Cod de procedură penală nu a asigurat o bună desfășurare a urmăririi penale, încălcându-se principiile legalității, egalității, contradictorialității, cât și a aprecierii din punct de vedere al pertinentei concluziei și veridicității fiecărei probe. Instanța de fond nu a întreprins toate măsurile pentru cercetarea cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv, astfel pe baza probelor administrate în ședință de judecată a dispus condamnarea inculpatei pe capătul de acuzaare art.220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal în lipsa unor probe pertinente și directe privind săvârșirea de către ultima a infracțiunii ce i se impută, fără a verifica versiunile existente și fără a elucida și aprecia divergențele constatate la examinarea cauzei.

Partea apărării a menționat că, în acțiunile inculpatei Cuptor Ludmila nu se regăsesc modalitățile de desfășurare a laturii obiective a infracțiunii incriminate, norma art. 220 alin.2) lit. a) și c) Cod penal, or conform declarațiilor inculpaților, părților vătămate și a martorilor audiați în cadrul procesului penal, precum și potrivit materialelor cauzei penale nu s-a adeverit că Cuptor Ludmila a comis acțiunile ce constau din îndemnul, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de două persoane, săvârșite față de mai multe persoane. Astfel, în speța dată se constată lipsa în acțiunile inculpatei Cuptor Ludmila a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de norma de drept material expres prevăzută în art. 220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, și mai direct aceste acțiuni se încadrează în norma art. 220 alin. (1) Cod penal.

În opinia avocatului apelant, este necesar de a da o nouă apreciere a probelor de către instanța de apel, obiectiv din punctul de vedere a coroborării dintre ele, astfel încât să fie asigurat dreptul la un proces echitabil și contradictoriu a tuturor părților în proces.

Subsecvent, a statuat că, erorile de drept comise urmează a fi corectate prin faptul admiterii apelului, cu casarea parțială pe marginea capătului de învinuire a lui Cuptor Ludmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal a sentinței primei instanțe cu dispunerea rejudecării cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cuptor Ludmila să fie achitată pe capătul de învinuire imputată, din motivul că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

3.3. Avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuş Petru a solicitat casarea integrală a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, prin care inculpatul Balmuş Petru să fie achitat pe ambele capete de acuzare, pe motivul lipsei faptei infracțiunii imputate și lipsei componenței de infracțiune în acțiunile acestuia.

În motivarea apelului a invocat că, sentința în cauză o consideră una ilegală, arbitrară, nemotivată și neîntemeiată, fiind afectată de vicii fundamentale și fiind bazată pe erori grave de fapt și de drept și care urmează a fi casată din următoarele considerente.

Consideră că, instanța de judecată de la început s-a manifestat în defavoarea inculpaților, fapt care se confirmă prin respingerea cererilor și demersurilor părții apărării (de a fi audiați martorii, de a fi anexate și examinate înscrisurile, de a fi prezentate probe suplimentare, ș.a.), însoțită de ignorarea totală a drepturilor procesuale ale inculpatului, ignorarea vădită și premeditată a drepturilor lui la un proces echitabil, garantate de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care privesc în ansamblu nu pot fi caracterizate altfel, decât procedurile care se cataloghează ca o încălcare gravă față de principiile de bază ale unui proces judiciar echitabil, conduse cu desconsiderarea totală a drepturilor părții apărării, care prezintă o încălcare fundamentală a dreptului inculpatului la un proces echitabil.

În timpul dezbaterilor, ce au avut loc în instanța de fond, partea acuzării nu a prezentat nici un contra argument împotriva poziției părții apărării, lăsând-o necombătută, se atestă faptul că, acuzatorul de stat nu și-a îndeplinit sarcina probării învinuirii înaintate, prin ce a încălcat prevederile art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală. Astfel că, inculpatul a fost pus de către acuzator în situația în care el, pentru evitarea condamnării ilegale, contrar prevederilor art. 8 alin.(2) din Codul de procedură penală, a fost constrâns să probeze nevinovăția sa - fapt care este incompatibil cu dreptul inculpatului la un proces echitabil, și în special la prezumția nevinovăției, garantat de art. 8 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și art. 6§2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așadar, prin inactivitatea procurorului și eschivarea acestuia de a-și respecta obligațiunile procesuale, și cu scopul evitării condamnării ilegale, partea apărării a fost constrânsă să întreprindă măsuri întru probarea faptului lipsei infracțiunii.

Totodată, apelantul a menționat că, presupusele infracțiuni de trafic de ființe umane au avut loc pe teritoriul raionului Anenii Noi, fapt ce denotă că cauza urma să fie examinată de către Judecătoria Anenii Noi, conform prevederilor art. 40 Cod de procedură penală. Deci, în cazul dat instanța a încălcat drepturile inculpatului garantate de art. 6§1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece a depășit competența acordată prin lege, a manifestat lipsă de imparțialitate, ilegal a favorizat partea acuzării, încălcând prin acest fel de procedură caracterul adversar al procesului penal, precum și principiul egalității armelor, încălcând în același timp și prevederile art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 17 alin.(3), art. 19 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (3), art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală.

La fel, instanța de fond a ignorat argumentele juridice, invocate de către partea apărării privind nulitatea absolută a mai multor acte procedurale, examinându-le superficial (pag.24, pct. 111 din sentință), formal și în mod necorespunzător, instanța flagrant a încălcat prevederile art. 251 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală.

Partea apărării a semnalat faptul că, instanța de judecată a ignorat cele mai grave încălcări ale prevederilor Codului de procedură penală, comise de procurori, care atestă caracterul ilegal al urmăririi penale desfășurate de procurorul în prezentul caz, în conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1) pct.4), 8), art.251 din Codul de procedură penală, și astfel, a solicitat anularea tuturor actelor procesuale menționate în cererea de apel declarată și excluderea lor ca probe de acuzare, or, menținerea mijloacelor de probă administrate ilegal, aduce atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu.

Mai mult, instanța în soluția sa face referire doar la declarațiile făcute de către Balmuș Petru la urmărirea penală, nefiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, iar din declarațiile date, se confirmă lipsa elementelor infracțiunilor incriminate în acțiunile lui Balmuș Petru, fapt ignorat de către instanța de judecată.

În concluzie, avocatul apelant a susținut că, cauza penală a fost instrumentată cu grave abateri de la prevederile penale, ce duc la nulitatea absolută a probelor conform art. 94, 251 din Codul de procedură penală. Organul de urmărire penală nu și-a îndeplinit sarcinile fapt ce a dus la neatingerea scopurilor procesului penal de a fi stabilite toate circumstanțele cauzei penale. Probele părții acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului Balmuș Petru în comiterea infracțiunilor incriminate, iar actul de acuzare în privința inculpatului este bazat pe presupuneri și dubii, fapt ce contravine prevederilor art. 8 Cod de procedură penală. Mai mult, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile pct. 6 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.5 din 19.06.2006.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Cuptor Ludmila și Balmuș Petru în baza art. 220 alin. (1) și art. 220 alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal în redacția de până la operarea modificărilor prin Legea nr. 270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpații nu au recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor imputate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lor rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel, corect reîncadrând acțiunile acestora pe primul episod – din art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal în baza art. 220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal în redacția din 2010-2011 (de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016), după următorii indici calificativi: *îndemnul, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, de două persoane, săvârșite față de mai multe persoane*, iar pentru al doilea episod, fiind încadrate în baza art.220 alin.(1) Cod penal în redacția din 2011 (de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016), după următorii indici calificativi: *îndemnul, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană*.

5.1. Cu referire la apelul declarat de către acuzatorul de stat, prin care este criticată poziția instanței de fond în vederea reîncadrării acțiunilor inculpaților, instanța de apel a reținut poziția instanței de fond și a menționat distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatarei sexuale ori practicării prostituției, prevăzută de art. 165 din Codul penal, și cea de proxenetism, prevăzută de art. 220 Cod penal, noțiunea de trafic și de proxenetism.

Raportând aceste explicații la cazul dedus judecării, instanța de apel a reținut că atât XXXXX, XXXXX și XXXXX au declarat fără echivoc faptul că cunoșteau că în or. Dubai vor practica prostituția, dându-și acordul în acest sens. Astfel, inculpații au recurs la îndemnare și înlesnire la practicarea prostituției de către acestea, iar banii obținuți, fiind împărțiți cu inculpații în jumătate. În aceste condiții, instanța de apel a indicat că, nu are temeiuri de a nu da crezare acestor explicații, întrucât acestea coroborează cu întreaga sistemă de probe. Totodată, menționând că, declarațiile date de către XXXXX la faza de urmărire penală, nu pot fi luate în considerare, având în vedere faptul că probele, urmează a fi cercetate nemijlocit în instanța de judecată și în acest sens, a relevat că lipsa nemijlocirii cercetării unei probe, cu posibilitatea elucidării anumitor circumstanțe relevante judecării cauzei în cadrul unor proceduri judiciare, ar determina și încălcarea dreptului la apărare a inculpaților, prin punerea la baza învinuirii a respectivelor declarații.

De asemenea, instanța de fond în detaliu a argumentat poziția în vederea inexistenței în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal și nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat expuse în cererea de apel înaintată, deoarece nu s-a constatat faptul că Cuptor Ludmila, acționând în scopul exploatarei sexuale comerciale a persoanei, le-a sechestrat lui XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX, pașapoartele naționale și le-a solicitat întoarcerea unei datorii în sumă de 3 000 dolari SUA a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil. Or, după cum au relatat în ședința de judecată XXXXX și XXXXX, dânsese au convenit în mod benevol restituirea cheltuielilor legate de perfectarea actelor și plecarea în or. Dubai pentru practicarea prostituției, iar pașapoartele nu le-au fost sechestrate, ci le-au dat pentru a le face copii. Tot în această ordine de idei, de menționat că din declarațiile părților vătămate, suma indicată de 3 000 dolari SUA, nu reprezenta o împovărare financiară esențială, acestea în particular, restituind întreaga suma de bani, în termeni relativ reduși,

după caz, o săptămână, trei săptămâni.

Mai mult, instanța de apel a remarcat faptul că, se constată o anumită inadvertență între conținutul rechizitoriului și explicațiile tuturor participanților la proces, care se pretinde că ar explica poziția de vulnerabilitate, în timpul aflării în or. Dubai, și anume, faptul aflării într-o situație precară și ilegală, or la momentul realizării evenimentelor, ultimele se aflau legal pe teritoriul or. Dubai, circumstanță care nu a fost negată. Mai mult ca atât, în combaterea stării de vulnerabilitate și de constrângere, instanța de apel a indicat că părțile vătămate aveau acces liber la apartamentul închiriat de către inculpați, totodată posibilitatea de a se deplasa liber, acces la internet. Mai mult, inculpații nu au recurs la înșelăciune și nu au abuzat de poziția de vulnerabilitate în raport cu XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX. Or, materialul probatoriu nu atestă o astfel de concluzie. Faptul că acestea aveau o situație materială grea, nu poate să conducă la concluzia că ar fi victime a infracțiunii de trafic de persoane în lipsa unor probe concludente.

5.2. Concomitent, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibile alegațiile apărării referitor la faptul că nu au fost respectate prevederile art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 17 alin.(3), art. 19 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (3), art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, deoarece potrivit materialelor cauzei instanța de fond a ținut cont de prevederile normelor procesual-penale și de prevederile art. 385, 387, 389 Cod de procedură penală la emiterea sentinței de condamnare, totodată, situația cu privire la nulitatea mai multor probe, a fost analizată de către instanța de fond, iar careva motive de declarare a nulității probelor indicate de către partea apărării nu au fost depistate.

Mai mult, la faza de urmărire penală de către apărătorii inculpaților nu au fost contestate careva probe și nu au fost înaintate careva obiecții, fapt confirmat prin semnătura acestora de pe procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală.

Subsecvent, cu privire la motivele invocate în apelurile depuse de către avocați în numele inculpaților, ce vizează temeinicia și legalitatea sentinței sub aspectul nevinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și art.220 alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, în redacția de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016 Cod Penal, instanța de apel a considerat că sunt nefondate, or, instanța de fond corect a constatat starea de fapt și de drept, care concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, iar sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Subsidiar, instanța de apel a notificat, că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel a menționat că, din conținutul apelurilor declarate de

către avocatul Ceachir Anatolie și avocatul Bargan Grigore în numele inculpaților nu se desprinde vreun motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, fiindcă nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpaților Cuptor Ludmila și Balmuș Petru.

Versiunea înaintată de inculpat în cadrul audierii în procesul penal privind nevinovăția sa, de către Colegiu a fost apreciată critic, or acesta a încercat să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, iar circumstanțele de fapt ale infracțiunii se reliefează din probe administrate de acuzare.

În acest context, instanța de apel a reținut că inculpata Cuptor Ludmila în baza art. 220 alin.(1) Cod penal, vina a recunoscut-o, totodată, comunicând că pe Balmuș Petru îl cunoaște din anii de studenție 2007-2008, în anul 2010 a început a activa în or. Dubai în baza contractului de muncă. Petru Balmuș deja se afla acolo adică în or. Dubai, iar peste o perioadă de timp a închiriat un apartament de la Petru Balmuș și ultimul i-a comunicat că a deschis o licență de tip „General Training” și poate să deschidă vize în UEA și pentru cetățenii R. Moldova. Cunoaște despre faptul că Balmuș Petru a deschis vize pentru XXXXX, XXXXXna, XXXXX și XXXXX de la fiecare viză avea un comision adaos de bani și banii pentru vize îi achita personal. În ceea ce privește întâlnirea cu părțile vătămate, perfectarea pașapoartelor naționale, perfectarea vizelor și procurarea biletelor au fost acțiunile lui Balmuș Petru. Acestea fiind confirmate în cadrul ședințelor de judecată prin declarațiile date de XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX. Totodată, indicând direct la Balmuș Petru, ca persoana care i-a comunicat că în apartament vor veni câteva fete și vor locui împreună, care vor lucra la consumație banii pentru chiria apartamentului și pentru perfectarea vizelor să le transmită ei, ulterior să le transmită lui Balmuș Petru.

La fel, și din conținutul procesului-verbal de confruntare din 18 martie 2013, efectuată între XXXXX și învinuitul Balmuș Petru, prin intermediul căruia ambii și-au susținut declarațiile date anterior, și anume s-a menționat faptul că, partea vătămată XXXXX a indicat că, anume Balmuș Petru i-a propus să se ocupe cu prostituția în or. Dubai și tot el i-a deschis viză pentru a putea pleca în Dubai (f.d.132-135, Vol. II).

5.3. Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpaților Balmuș Petru și Cuptor Ludmila, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute art.220 alin. (1) și art.220 alin.(2) lit. a) și c) din Codul penal, în redacția de până la operarea modificărilor prin Legea nr.270 din 07 noiembrie 2013, precum și prin Legea nr.207 din 29 iulie 2016 art. 1661 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, instanța de apel, verificând legalitatea pedepsei stabilite a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acesteia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest context a menționat că, inculpatul Balmuș Petru a comis o infracțiune mai puțin gravă și o infracțiune gravă, nu recunoaște vina, se eschivează de la prezentarea în ședință de judecată, fiind anunțat în căutare, fără antecedente penale, careva circumstanțe atenuante sau agravante, în conformitate cu prevederile art. 76,

77 Cod penal, nu au fost reținute, totodată, astfel că, pedeapsa aplicată sub formă de închisoare cu executarea efectivă a acestora, este una legală, proporțională și echitabilă pentru infracțiunile comise.

Subsidiar, a indicat că, termenul de prescripție pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.220 alin.(1) Cod penal în privința lui Balmuş Petru a fost întrerupt, or, la 07.10.2015, în privința inculpatului au fost dispuse măsuri de căutare, acesta eschivându-se de la răspundere penală.

Referitor la inculpata Cuptor Ludmila, instanța de apel a menționat că, în calitate de circumstanțe atenuante, conform art. 70 alin.(2) Cod penal, se evidențiază recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii de proxenetism, căința sinceră în cele comise, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și având în vedere faptul că inculpata Cuptor Ludmila este învinuită în comiterea infracțiunii mai puțin grave pentru care la data pronunțării prezentei sentințe a expirat termenul de prescripție, instanța de judecată corect a liberat-o pe Cuptor Ludmila de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(1) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, fiind evidențiat că la calcularea termenului de prescripție, a fost dedusă perioada suspendării termenului de urmărirea penale (29.05.2014 -17.12.2014), și care a expirat în luna septembrie 2016.

Iar, în ce privește pedeapsa stabilită inculpatei Cuptor Ludmila pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, instanța de apel a considerat că, prima instanță, ținând cont de faptul că, ultima și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii în care este recunoscută vinovată, se căiește sincer în cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin prezentarea în ședință de judecată, este caracterizată pozitiv la locul de muncă, are la întreținere părinții bolnavi, nu are antecedente penale, instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatei va fi posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, fixându-i un termen de probă (art. 90 Cod penal).

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 10 octombrie 2018, este atacată cu recursuri ordinare de către procuror, la 02 noiembrie 2018, de avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Liudmila, la 01 noiembrie 2018, de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuş Petru, la 08 noiembrie 2018 și de inculpatul Balmuş Petru, la 18 ianuarie 2019 și 21 ianuarie 2019.

6.1. Procurorul, indicând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin. (1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel, considerând că instanța de apel a repetat eroarea de drept comisă de către instanța de fond.

6.2. Avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Liudmila, indicând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin. (1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cuptor Ludmila să fie achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de

art.220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal din lipsa în acțiunile sale a componentei de infracțiune, invocând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel, considerând că instanța de apel nu și-a motivat hotărârea sa în conformitate cu art.6 CEDO și art.414, 415, 417 Cod de procedură penală.

6.3. Avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuș Petru, indicând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin. (1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Balmuș Petru, pe toate capetele de acuzare, sau, după caz, de a dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, invocând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel (f.d.78-90, vol. VII).

Consideră, că instanța de apel a ignorat prevederile art.417 alin. (1) pct.8), 419 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, or, instanța de apel nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea probelor, nu a respectat principiul nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, adică nu a soluționat în mod legal fondul cauzei. Deci, în lipsa audierii părților vătămate și a martorilor în instanța de fond și de apel.

6.4. Inculpatul Balmuș Petru solicită casarea deciziei instanței de apel, prin care să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, fiind aplicabile prevederile art.90 Cod penal, suspendarea termenului de pedeapsă pe un termen de probă, indicând că, susține în totalitate recursul ordinar declarat de apărătorul său Ceachir Anatolie.

Menționează că recunoaște vina în comiterea infracțiunii de proxenetism, se căiește sincer și promite pe viitor să nu comită vre-o infracțiune.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total decizia atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În acest sens este relevantă și practica judiciară constantă „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Prin urmare, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

7.1. Analizând decizia recurată, Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel a ignorat prevederile indicate supra, or, aceasta menținând hotărârea primei instanțe, a expus aceleași argumente, care sunt contradictorii cu cumulul de probe administrate în speța dată și prezentate de către partea acuzării în sprijinul învinuirii aduse inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Or, instanțele de fond, notificând delimitarea dintre infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal de infracțiunea prevăzută de art. 220 Cod penal, au stabilit circumstanțele de fapt, prin denaturarea declarațiilor părților vătămate, fiind reținut că, „...atît XXXXX, XXXXXna și XXXXX au declarat fără echivoc faptul că cunoșteau că în or. Dubai vor practica prostituția, dându-și acordul în acest sens”; „...nu s-a constatat faptul că Cuptor Ludmila, acționând în scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, le-a sechestrat XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX pașapoartele naționale și le-a solicitat întoarcerea unei datorii în sumă de 3 000 dolari SUA a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil. Or, după cum au relatat în ședința de judecată XXXXX și XXXXX, dânselle au convenit în mod benevol restituirea cheltuielilor legate de perfectarea actelor și plecarea în or. Dubai pentru practicarea prostituției, iar pașapoartele nu le-au fost sechestrare, ci le-au dat pentru a le face copii”, astfel, ajungând la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpaților în baza art. 220 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit menționează faptul că, însăși instanțele de fond, indicând că vinovăția inculpaților se mai dovedește și prin probele acumulate legal în cadrul cercetării judecătorești, expune declarațiile părților vătămate cu excluderea unor pasaje din aceste declarații, care combat cele reținute de către instanțe întru reîncadrarea acțiunilor inculpaților, precum:

- declarațiile părții vătămate XXXXX: „...Au discutat în privința lucrului din or. Dubai, în acea ce privește menajeria în hoteluri iar despre alte condiții nu i-a zis...”, „...poate fi angajată la consumație iar dacă dorește mai mulți bani poate să ofere și relații sexuale”, „...în or. Dubai ...au fost luate pașapoartele pentru a face fotocopii ca să-l păstrăm la noi, când au fost luate pașapoartele a spus că trebuie să-i întoarcem banii înapoi datorati.” (f.d.220, vol. VII);

- declarațiile părții vătămate XXXXX: „Dacă nu aveai datorii atunci ea (Cuptor Ludmila) ne elibera pașapoartele și puteam ca să plecăm...dar de când au apărut amenzile a rămas practic fără bani adică cu ce a venit.” (f.d.221, vol. VII);

- declarațiile părții vătămate XXXXX: „Ajungând în or. Dubai, ea a fost întâlnită de către fata descrisă de către Vlad și un bărbat ... s-au prezentat ca Sofia și Petru ... **ambii i-au comunicat că nu a venit să danseze striptease, dar să lucreze cu clienții**, ea înțelegând că la consumație, adică să stea cu clienții să să-i facă să consume cât mai multe băuturi din bar.”, „...Sofia i-a luat pașaportul spunând-i că ea să nu-l piardă și ea l-a dat. **După ce i-a comunicat că ea va acorda servicii sexuale. Ea i-a comunicat că nu dorește să acorde servicii sexuale, la ce Sofia i-a comunicat să-i întoarcă suma de 3 000 de dolari SUA, pe care ea a achitat-o ca ea să ajungă în Dubai și poate face ce dorește.**”, „Ea crede că Sofia a luat pașaportul de la dânsa ca să nu poată pleca de la ea”. (f.d.217, vol. VII)

La fel, Colegiul penal consideră contradictorii concluziile instanțelor de fond, care au pus la baza recunoașterii vinovăției inculpaților, declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX, date la faza de urmărire penală, deși ulterior potrivit textului sentinței instanțele indică faptul, că aceste părți vătămate nu au fost audiate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, iar referitor la declarațiile părții vătămate XXXXX menționează că: „...instanța de judecată nu poate lua în considerare

declarațiile date de către XXXXX la faza de urmărire penală, având în vedere faptul că probele, urmează a fi cercetat nemijlocit în instanța de judecată. În acest sens, instanța de judecată menționează că lipsa nemijlocirii cercetării unei probe, cu posibilitatea elucidării anumitor circumstanțe relevante judecării cauzei în cadrul unor proceduri judiciare, ar determina și încălcarea dreptului la apărare a inculpaților, prin punerea la baza învinuirii a respectivelor declarații.”

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit a stabilit și în continuare caracterul contradictoriu al concluziilor instanțelor de fond, stabilind că prima instanță menționează în sentință, iar instanța de apel menține următoarele: *„...se constată o anumită inadvertență între conținutul rechizitoriului și explicațiile tuturor participanților la proces, care se pretinde că ar explica poziția de vulnerabilitate, în timpul aflării în or. Dubai, și anume faptul aflării într-o situație precară și ilegală, or la momentul realizării evenimentelor, ultimele se aflau legal pe teritoriul or. Dubai circumstanță care nu a fost negată. Mai mult ca atât, în combaterea stării de vulnerabilitate și de constrângere, instanța de judecată atestă faptul că părțile vătămate aveau acces liber la apartamentul închiriat de către inculpați, totodată posibilitatea de a se deplasa liber, acces la internet. Mai mult, inculpații nu au recurs la înșelăciune și nu au abuzat de poziția de vulnerabilitate în raport cu XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX. Or, materialul probatoriu nu atestă o astfel de concluzie. Faptul că acestea aveau o situație materială grea, nu poate să conducă la concluzia că ar fi victime a infracțiunii de trafic de persoane în lipsa unor probe concludente.”* (f.d.36, 232, vol. VII)

Reieșind din cele stabilite supra, Colegiul penal lărgit conchide că, instanțele de fond, notificând delimitarea dintre 165 și 220 Cod penal, în mod unilateral și doar în partea ameliorării situației inculpaților, fără a o analiză a fiecărei probe prezentate de către acuzare în parte, precum și fără a le da tuturor o apreciere în coroborare, precum și fără ale raporta la învinuirile aduse inculpaților, au încadrat acțiunile inculpaților potrivit prevederilor art. 220 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a reitera elementele constitutive ale infracțiunii trafic de ființe umane și proxenetismul, ținând cont de practica judiciară constantă în acest sens.

„Trafic de ființe umane” semnifică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane cu sau fără consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială sau necomercială, prin muncă sau servicii forțate, în sclavie sau în condiții similare sclaviei, de folosire în conflicte armate sau în activități criminale, de prelevare a organelor sau țesuturilor pentru transplantare, săvârșită prin: amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin confiscare a documentelor și prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil; înșelăciune; abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața, sănătatea fizică sau psihică a persoanei; prin folosirea torturii, a tratamentelor inumane sau degradante pentru a

asigura subordonarea persoanei ori prin folosirea violului, dependenței fizice, a armei, a amenințării cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane, precum și a altor mijloace.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este de ajuns existența cel puțin a unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționate, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este săvârșită măcar prin unul din mijloacele specificate.

Înșelăciunea constă în inducerea în eroare și păgubirea unei persoane prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase sau inversate în scopul de a obține pentru sine sau pentru altcineva realizarea traficului de persoane. Înșelăciunea ca metodă de săvârșire a infracțiunii se poate manifesta atât prin acțiuni active, care constau în comunicarea informațiilor false despre anumite circumstanțe sau fapte, cât și prin inacțiuni care rezidă în ascunderea, tănuirea circumstanțelor sau faptelor reale (de exemplu, false promisiuni pentru un loc de muncă legal, tănuirea condițiilor adevărate în care victima va fi forțată să muncească etc.).

Abuzul de poziție de vulnerabilitate (art.165 alin.(1) lit. c) constă în utilizarea de către traficant a stării speciale în care se găsește o persoană datorită: a) situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale; b) situației create de o sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală; c) situației sale precare și ilegale legate de intrare sau ședere în țară, de tranzit sau destinație. Starea de vulnerabilitate poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele. Abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

La încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului în baza art. 165 Cod penal nu se ia în considerație consimțământul victimei de a fi recrutată, transportată, transferată, adăpostită sau primită, chiar dacă aceasta era informată în privința scopurilor în care va fi folosită, precum și despre mijloacele utilizate în trafic.

De asemenea, Colegiul lărgit subliniază că, în cazul infracțiunii de proxenetism (art.220 Cod penal), scopul este practicarea prostituției de către victimă și acest scop trebuie deosebit de scopul de exploatare sexuală comercială în prostituție, caracteristic pentru infracțiunile specifice la art.165 Cod penal. În acest sens, dacă victima nu a avut libertatea să ia hotărârea de a practica prostituția, fapta nu constituie infracțiunea de proxenetism, deoarece ea s-a realizat prin constrângere, și nu prin determinare, or, în cazul constrângerii la prostituție, victima nu poate să-și dirijeze acțiunile, fiind nevoită să urmeze voința făptuitorului, iar în cazul determinării la prostituție, victima are o alternativă, având de ales între a urma voința făptuitorului și a nu se conforma acestuia.

Revenind la cauza dedusă judecătii, Colegiul penal lărgit menționează că instanțele de judecată urmau să dea apreciere următoarelor fapte: toate părțile

vătămate în speța dată au declarat, că le-au adus la cunoștință inculpaților despre poziția lor de vulnerabilitate; partea vătămată XXXXX a plecat în or. Dubai pentru a dansa striptease și doar pe loc, în or. Dubai i s-a comunicat locul de muncă și specificul acesteia (prostituția), care de la început nu a fost de acord, dar neavând încotro, fiind într-o țară străină, necunoscând limba, a acceptat; partea vătămată XXXXX a discutat cu Cuptor Ludmila în privința lucrului din or. Dubai, în ceea ce privește menajeria în hoteluri, iar despre alte condiții nu i s-a spus, și doar ajungând în or. Dubai și plecând la un discobar, Cuptor Ludmila i-a explicat ce trebuie să facă, cum să se comporte și cum să facă bani.

7.2. Totodată, lecturând recursurile declarate de avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Ludmila, de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuș Pentru și inculpatul Balmuș Petru, Colegiul constată că, instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Ludmila și de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuș Petru, și anume în ceea ce privește pretinsa încălcare comisă de instanța de fond cu referire la prevederile art.25 alin.(3), 40 Cod de procedură penală, precum și asupra alegațiilor părții apărării Ceachir Anatolie privind nulitatea actelor procedurale, excluderea lor ca probe de acuzare, indicate de către acesta în cererea de apel (f.d.80-86, vol. VII), deoarece instanța de apel s-a limitat doar la fraze generale: *„Colegiu penal nu reține ca fiind plauzibile alegațiile apărării referitor la faptul că nu au fost respectate prevederile art. 7 alin. 1), art. 8 alin. 1), art. 17 alin.(3), art. 19 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (3), art. 26 alin. (3) din Cod de procedură penală, deoarece potrivit materialelor cauzei instanța de fond a ținut cont de prevederile normelor procesual-penale și de prevederile art. 385, 387, 389 CPP la emiterea sentinței de condamnare, totodată situația cu privire la nulitatea mai multor probe, a fost analizată de către instanța de fond, iar careva motive de declarare a nulității acestor probe nu a fost depistate. Mai mult, faza urmăririi penale de către apărătorii inculpaților nu au fost contestate careva probe și nu u fost înaintate careva obiecții, fapt confirmat prin semnătura acestora de pe procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală.”* (f.d.232, vol. VII)

7.3. De asemenea, Colegiul lărgit atrage atenția și la faptul că, la baza recunoașterii vinovăției inculpaților, sunt puse declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX, date la faza de urmărire penală, deși aceste părți vătămate nu au fost audiate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, or, potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor, iar alin. (3) al normei indicate supra, indică expres că, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează și art. 369 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia audierea părții vătămate se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător, precum și prevederile art.371 Cod de procedură penală, alin. (1) Citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile:

1) când există contradicții esențiale între declarațiile depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale;

2) când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110.

7.4. Din considerentele menționate supra, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este una pripită și nemotivată, deoarece instanța, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelurile declarate, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, de avocatul Bargan Grigore în numele inculpatei Cuptor Ludmila, de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Balmuș Petru și de inculpatul Balmuș Petru, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Balmuş Petru XXXXX și **Cuptor Ludmila XXXXX**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la **11 aprilie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor